

מישיב בבש

מעייני חיזוק ואמונה מאוצרו של מרן הגה"צ רבי יעקב מאיר שכטער שליט"א

קול "אודיע אמונתך"
בארה"ק - 08-30-20-666
בארה"ב - 605-477-7011
בלאנדאן - 44-3003730634

נפשי בדברו | דיבורים מלב אל לב
במשנת מו"ר שליט"א

נפשי בשאלתי | שאלות המוגשות
לפני מו"ר שליט"א

מצפצפים לאבא שבשמים

אפנו משיח ה' נתחיל לחיות, אבל עד לשעה זו הרי אנו כגוססים ממש...

אין לו להאדם להאמין בשום סכרא שבעטיה אינו ראוי לגשת לעבודה, אלא ישריש בעצמו שנשמתו גדולה וגבוהה עד מאד, ויעורר בעצמו התשוקות העצומות שיש לו בקרב. כידוע, שכשאמר רבינו תורה מ"ט שאין סוף ואין תכלית לתשוקתו ולהביותו של האיש הישראלי להשי"ת, כמו הבן הנכסף לבא לאביו ועוד יותר מכך - באותה שעה עורר רבינו כידוע את כל לבבות ישראל שהיו באותו מעמד, ומרוב דבקות החלו לבכות בכיות עצומות, כי כשמתעורר באדם חלק הישראלי שבו, תיכף עולה ההשתוקקות שלו על גדולתו, עד שהוא פורץ בבכי - לא מעצבות ח"ו - אלא מרוב השתוקקות להשי"ת, ואין גבול כמה דמעות יכול האדם לשפוך על ענין נעלה ונשגב זה הטמון בתוך תוכה של הנפש הישראלית...

אשר על כן, כאשר אנו ניגשים לעבודת ימים אלו, והרי אנו שבורים ורצוצים ומבולבלים עד מאוד, כאשר כל אחד מקושר לעצותיו של הבעל דבר, כל אחד עם פיתוי היצר ועצותיו המיוחדים לו, לא נותר לנו אלא לדעת שרבינו הירבה עלינו הרבה דברי חיזוק ועידוד אמיתיים, והוסיף לנו כמה וכמה עצות כיצד להתעורר בימים אלו.

והעצה הראשונה הוא כוח הדיבור, שבאמת הזמן שמתקרב עתה הוא כידוע זמן של פחד ושל יראה, אך לדאבונו אין לנו הכוחות לסבול את הפחד הראוי בימים אלו, עד כדי כך שאם היה הפחד שלנו כמו שהוא באמת צריך להיות, לא היינו יכולים לעמוד בו, והיינו נופלים למרה שחורה, מרוב שאין לנו הכלים לעמוד בכך, וידוע מה שאמרו צדיקים שכאשר רק מברכים חודש אלול מתחילים הדגים שבים לרעוד, ואילו אנו בדורנו יש טמטום הלב נורא שלא חלי ולא מרגיש איניש, והעצה היחידה לדורנו שהלב והמחשבה סתומים כ"כ, סוד הדיבור! לא לחשוב, אלא לעסוק בדיבור בפועל, וכח סגולת הדיבור שהוא מגלה לפני השי"ת את מהותנו, על אף שהרגשתנו קהה ונעלמת... (אוי"א אלול)

וכאשר מגיע יום הדין עצמו "יהיה לון עיטא למתקע בשופר" לקרא אליו בקול בלא דיבור, כפי שמרבה מו"ר שליט"א להסביר שקול בלא דיבור מעלתו עוד יותר מן הדיבור עצמו, כי אז יוצא פנימיות הקדושה של כ"א החבויה במעמקי לבו, ומתגלה מהותו הפנימית - בן המתחטא לפני אביו שבשמים.

ממעמקים...

מתוך פינה נסתרת אפילה וחבויה במעמקיו של לב שבור ומרוסק, מלא כעס ומכאוב ושבע רוגז מרצונות ותקוות שהתנפצו לרסיסים על סלע מציאות קשה וכואבת...

הנה חלפה עברה לה עוד שנה של מלחמות קיום סוערת ומאבקי כח מתישים בשדה קרב מדמם.

הנשמה שבקרב, מול כוחות האופל אשר גליהם הסוערים מתרוממים עד שמי שמים ומאיימים כל רגע להטביע עוד חלקה טובה תחת נחשולי בוך עכור המסתערים באכזריות על כל הנקרה בדרכם...

והנשמה, תועה ואבודה, מוכה חבולה ופצועה, תרה ומחפשת אחר שביב של אור ותקווה - - -

מול כוחות האופל אשר גליהם הסוערים מתרוממים עד שמי שמים ומאיימים להטביע עוד חלקה טובה

ושם בתחתיות ארץ, ממקום שנגמרו המילים, ממקום של בושה ובזיון, בבחינת 'אין לי פה להשיב' משם מתפרצת זעקה נוקבת, צעקה שהולכת מסוף העולם ועד סופו, זעקה של בן אבוד שקורא לאביו שבשמים - "מן המיצר קראתי י-ה - - -

תקיעה... גניחות... יללות... קולות בכי ויבבא... ושוב תקיעה - - -

והתפילה הנוראה הזו, זו שמודעת ומתפרצת מהרובד הפנימי ביותר של לב איש הישראלי אשר 'אין סוף ואין תכלית לתשוקתו אל השי"ת, התפילה הזאת בוקעת את כל המחיצות והמסכים המבדילים ומגיעה ישר לפני כסא הכבוד - ואז נמתק הכל בשורשו...

בהגיענו לימים הקדושים - ימי הדין והרחמים, יש לנו לחזור ולשנן ולהתבונן בדבר נפלא זה - שאנו גם קטנים וגם גדולים מאד, הן אמת מצד אחד הרי אנו קטנים ויש לנו הרבה להתבייש על קטנותנו מצד מעשינו, אך מצד שני הרי אנו גדולים עד מאוד. ואיתא בזה"ק "אמר רבי יהודה, אלמלי הו' ידעין בני נשא רחמימותא דרחים קב"ה לישראל, הו' שאגין ככפיריא למירדף אבתריה" וזה עולה על כל אחד ואחד מישראל כפי שקבלנו מרבינו הק'.
אמנם, מה נעשה לגלותינו ביום שידובר בה, שלמרות רום גודל מעולתנו וסגולותינו, הרי אנו נמצאים במצב נורא של שברון לב ובלבול המוח, והוא מחמת חשכת הגלות דודר המבול בו אנו נמצאים, שגורם טמטום הלב נורא שאנו יבשים כמתים רח"ל, וכלשון הוזה"ק שבגלות דומים ישראל למתים, וכאשר נוכה במהרה בימינו לגאולה על ידי רוח

• שאלה • איך אפשר להתחזק בשמחה כשעוברים קשיים רוחניים?

תשובה: כמו שיש בלבולים שונים ברוחניות, לעומת יש בכ"א חלק אלוהי ממעל, וכשיועורר חלק זה שבו, יתפשט הדבר עד שיתהפך לאיש חדש לגמרי. כ"א צריך להאמין שיש בו חלק הטוב. לכן אינני נבהל ממה שעובר עלי, כי גנוז בתוכי אור נפלא כזה שהוא יותר גדול מכל בלבולי הדעת. כשתאמין בזה, כך יהיה בע"ה.

• שאלה • האם צריך לעבוד על תאוות האכילה גם במאכלי שבת?

תשובה: כבר מילתנו אמורה כמה פעמים שעיקר עבודת האכילה בזמנינו היא לאכול במתינות, וללעוס היטב מה שאוכל, שזה נחוץ גם מצד הבריאות, ולברך ככוונה ברכות הנהנין, ועבודה זו פשוט שקיימת גם במאכלי שבת כי מי שאוכל במהירות ובהלעטה ובעודו בכפו יבלענו, אינו אוכל לכבוד שבת אלא לשם תאוה.

• שאלה • אני עובד לפרנסתי כשכיר, ויש לי צער מכך שאני צריך להיות כפוף לאחרים?

תשובה: אם היית מחליף עם הבעה"ב והיית מרגיש את האחריות הרובצת עליו שאין לו מזה מנוחה לא ביום ולא בלילה, ואינו משוחרר כפועל שמסיים עבודתו והולך לו, וכן כל העגמ"ץ שיש לו מכל פועל וכו', היית מבין כמה אתה צריך להיות שמח בחלקך.

• שאלה • מובא מצדיקים שיש דרך לעבוד את ה' ע"י שירות וניגונים, איך יודעים איך לקיים את זה?

תשובה: מתבוננים בערליכער ייד איך שהוא משורר, ומזה למדים.

לחזור ולהתחדש תמיד

מתוך שתי שיחות שנאמרו לבחורי ישיבת תו"א - אלול תשפ"ו

על הקבלה שמקבלים עתה בימי אלול?

בתחילה יש לשמוח עם הקצת שכן זכו לקיים. שכרו בלי גבול.

ואח"כ יבקש מהקב"ה שתמיד יאחז עצמו בו ית, ויהיו לו כלים להאורות הקדושים, כי כל הארה צריך שיהיה לה כלים, הן ברוחניות והן בגשמיות. כדי שהדבר יפעל כראוי ויהיה לו קיום, שיוכל גם להאיר באחרים את האורות האלה.

איזה סוג קבלה, טוב לקבל על עצמו, באופן שיהיה לו קיום.

ההתחלה צריך להיות יחד עם תפילה שתמיד יאיר לו הקבלה הזאת. ואח"כ יש עוד ענין, כי באמת צריכים תמיד להתחדש. אמנם יש זמן שמסוגל להתחדשות והתעוררות, אבל באמת צריך לחזור ולהתחדש בתמידות. כשאדם מתחדש תמיד, זה יחזיק אצלו תמיד.

וזה אחד מהעבודות, התמידיות. כי הקב"ה הוא נצחי תמיד, וצריך לעבוד אותו ית' תמיד. ולכן לכתחילה כל ענין ביהדות יצרף אליו את הרצון שיהיה תמיד קרוב להשי"ת, ויכסוף ויתגעגע אליו תמיד. וכך יעזור לנו השי"ת תמיד.

מה יעשה בחור שנפל ונכשל רח"ל הרבה פעמים, והוא מיואש מעצמו.

צריך שידע שהקב"ה אינו עושה דבר שאין לו תיקון. וממילא, אם אדם נכשל, יבא לפעמים זמן של נסיון גדול, והקב"ה רוצה שיהיה לו את הנסיון הזה וכשיתגבר בדווקא שלא לשמוע לעצת יצרו, עי"ז יתקן מה שנכשל בתחילה ללכת בעצת יצרו. כשתתבוננו תראו שזה אמיתי, ותקחו את העתיד ותתקנו בו את העבר. ולא להיפך, שלא לקלקל את העתיד עי" העבר. אדרבה תעשו עתיד טוב, ועי"ז יתקן כל העבר בלי ספק.

מה עיקר העבודה של חודש אלול.

לומר בכל יום חמשה פרקי תהילים, ולבקש מהשי"ת רבנו של עולם זכני שארצה לשוב בתשובה באמת.

חזקו ואמצו. השי"ת אוהב אתכם, מה שאתם עושים לכבודו ית', הקב"ה אוהב אתכם תמיד, ותצליחו באופן המשובח ביותר.

כל יהודי יש לו לב טהור, שהלב אוהב את הקב"ה, ורוצה לעבוד את השי"ת, אלא שהלב מכוסה ואטום.

השי"ת יעזור לכם שתתעורר הנשמה הקדושה שלכם, עם הרצונות הקדושים שלכם שאתם רוצים לעבוד את השי"ת. ומהיום והלאה יעבוד כל אחד את השי"ת בשמחה רבה, ובאמת ובלב שלם.

הנני מברך לכל אחד מכם, שיהיה לכם שנה טובה, שנה של בריאות ושמחה, שנה של חיות וקדושה, ובפרט שתזכו לעשות רצונו יתברך שמו בשמחה רבה, שמהיום והלאה יהיה לכם טוב תמיד, באמת ובלב שלם, תמיד תרגישו 'קרבת אלקים לי טוב'.

יש לנו מתנת אלקים כזו שאנחנו בני ישראל, ואנו יודעים מבורא העולם.

כשאדם יודע מהקב"ה, כשם שהוא יתברך חי לנצח, כך האדם הדבק בו חי לנצח. כמה שאדם יותר דבוק בהקב"ה יש לו יותר שמחת חיים.

השי"ת יעזור שההכנה בימי אלול יחול על כל אחד בהצלחה גדולה. ומעתה ועד עולם יהיה לכם התלהבות בלב להקב"ה, באהבה רבה ובשמחה רבה, ובזכות זה תזכו שבניכם ובני בניכם לעולמי עד, ידעו מהקב"ה ויעבדו אותו ית' לעולמי עד ולנצח נצחים. וכל זה יהיה בזכות הכח שלכם. אשריכם אשריכם. חזקו ואמצו.

איך זוכים לאהבת ה'.

אהבת ה' אין לה גבול. צדיקים זכו שכלתה נפשם ממש מרוב החיות באהבת ה'. אנחנו צריכים להתחיל בפשטות להודות על החסדים, אנו אוכלים, שותים, שנים, להודות ולהלל על כל דבר טוב.

ובעת התפילה כשמגיע ענין ההודאה, להכניס שם דגש מיוחד. כי עצם ההודאה להשי"ת היא עצמה קרבת אלקים.

הקב"ה עוזר לכם הרבה דברים ברוחניות בגשמיות. אם תעסקו בהודאה, השי"ת יעזור לכם שתמיד תמיד תתמשך הקדושה והאמונה בחי העולמים, על ידכם ועי" בניכם ובני בניכם לעולמי עד ולנצח נצחים. חזקו ואמצו.

פעמים שמקבלים קבלה טובה בימים הנוראים, ואחר כמה חדשים שוכחים לגמרי מהקבלה הזאת. מה העצה שיזכו לשמור תמיד

בפיך ובלבבך לעשותו

צריך לדעת כי כל איש מזרע ישראל יש לו שייכות במצוות הקדושות והנשגבות אם מעט ואם הרבה, כנאמר: "פי המצוה הזאת וגו' פי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשותו" (דברים ל, יא-ד) - נמצא, שכל איש מישראל שייך ללימוד התורה וקיום המצוות, וכל אחד כפי מדתו גם שייך לזכות להשגה בהן.

כי לכל אחד מישראל יש לו 'פנים של תורה', כלומר שטמון בו חלק מתורה שבע"פ (וכן במצוות מעשיות), כנ"ל. וכאשר עוסקים בתורה יומם ולילה ושמים כל מעיינם בהם - עי" העסק והעמל הרב, יזכה שיעזור לו השי"ת לקבל זיכרון והארה, ונפתח ונתגלה אצלו הנוגע המיוחד שיש לנשמתו בתורה, ועי"ז יורש את חלקו בתורה. וסגולה זאת נמצאת בכח אצל כל יהודי ויהודי, וכל יהודי יכול לפתוח מעיין בתורה הק' מהחלק השייך לו, שלאיש מלבדו אין את המפתח אליו. אך יחד עם זה צריך להזהר מאד מאד שהבעל-דבר לא יקח ממנו את חלקו המיוחד שלו בדרכיו העקלקלות, ושלא יאבד טובה רבה כזאת השייכת רק לו - על ידי פיתוי היצר ותככיו.

(אוסף אמרים, תורה - עמוד שבע)

לא אוכל עוד לצאת ולבוא

הרי מבואר מדבריו ז"ל שאפילו משה רבינו היה צריך להיות בבחי' רצוא ושוב [כלומר, עליות וירידות לפום דרגתו הגבוהה], מחמת שכאן בעולם הזה אין מציאות של עליה תדירית, כי צריכים להיות גם בבחי' 'שוב', כלומר במצבי ירידה, אשר על ידם יכולים אנו להשלים את תיקוננו. והגם שמשה רבינו ע"ה וכה להגיע אף בחיים חיותו להתפשטות הגשמיות מחמת התדבקותו באור א"ס ב"ה, מ"מ כל זמן שהיה צריך עדיין להתקיים כאן בעוה"ז, היה גם הוא בבחי' רצוא ושוב [לפום דרגתו].

ומה נאים המה דבריו של הרה"ק ר' צדוק הכהן מלובלין, בספרו פרי צדיק, עה"פ שאמר משה רבינו ע"ה קודם פטירתו: "בן מאה ועשרים שנה אנכי היום לא אוכל עוד לצאת ולבוא", שמפרש שם שכאשר ראה משה ששוב אינו במצב של עליה וירידה, בחי' "לצאת ולבוא" היה ברור לו שהוא הולך להפריד מזה העולם, שהרי אין מציאות של קיום בעולם הזה בלא ירידה.

ולאמתו של דבר, הרי שעיקר הצמיחה היא דוקא כאשר האדם מחזיק מעמד וממשיך לחפש את השי"ת גם בימי ירידה, כי זו היא הדרך אשר רק על ידה יצליח ויתעלה.

(כדת נפש משיבת - מאמר 'זאני תמיד עמך')

כי לא תשכח מפי זרעו

רק הדיבור נשאר לנו, ההבטחה של כי לא תשכח 'מפי' זרעו, יש לנו את הפה, והובטחנו מהתורה"ק ומרבי שמעון בר יוחאי וכו', אשר לא תשכח מפי זרעו, ועל האדם לתפוס להספיק לימוד התורה מה שיותר, וב"ה שהיום יש ריבוי תורה עצום, וזכורני שבעת לימודי בישיבה למדו לימודי תורה, ולמדו כל י"ד ח"א, שחיסה וטריפות תערוכות ומליחה ובשר וחלב, ולא היה לנו מורה דרך, ולא ידענו פשט בש"ך וט"ז, ולא היה לנו היכן לעיין, ומשום כן רוב הלומדים אע"פ שגדלו לתלמידי חכמים מופלגים אעפ"כ לא היה לאחד הוראה והיום יש לאברכים צעירים ואף לבחורים בני י"ח שנה הוראה, ונתן לנו הבורא את ריבוי התורה כעצה כנגד ריבוי הטומאה, שזהו התיבת נח.

תנו עוז לאלקים

מהתפילות והתשבחות הללו, ומעלים אותם יחדיו למלך מלכי המלכים הקב"ה.

אמנם אם ח"ו מדברים דיבורי חול בבית הכנסת - הוא פחד נורא לבטא בשפתים מה שהוזה"ק מתבטא על חומר איסור זה, כי אסור לקטרג על כלל ישראל, אבל הוא עוון קשה וחמור ביותר, איום ונורא מאד, ולא ניתן לשער ולתאר את החורבן וההרס הגדול המתהווה ע"י הדיבור בביהכ"נ. המדבר שם דברים בטלים, מקלקל והורס את תפילתו ומקלקל גם את תפילת הציבור, ה' ירחם, ה' ירחם.

אני מקוה ומצפה שתתעורר חבורה שתתחיל לעשות פעולות בבתי כנסיות ובכוללים, והטוב ביותר להתחיל דוקא מהכוללים הקטנים יותר, ויחתימו את האברכים על קבלה לא לדבר בבית הכנסת, ובד בבד יבקש כל אחד משני אברכים חברים שישגיחו עליו שלא יכשל בדיבור. והיה אם ח"ו ישכח ויכשל בדבר בטל, יגשו אליו ויאמרו לו: זהירות, קדושת ביהכ"נ.

אם יהיה אפילו כולל אחד או בית מדרש אחד שלא ידברו בו דברים בטלים באופן מוחלט, יהיה נמשך על ידו המתקת הדינים גדולה מאד לרבים. כי לפי האמת אנו חיים בזכות הצדיקים ומעשיהם, עיקר חיותנו הוא מהמצוות ומהשמירת עינים של יהודים יראי ה'. כל העולם קיים בזכות ישראל, וכמה חלקי עולם תלויים ועומדים על יהודי המקיים תורה ומצוות כדת וכדין, ומכל-שכן כאשר תהיה 'בי כנישתא חדא' המתנהגת כראוי וכיאות...

לך מתחננ

ברש"י הק' (בראשית ו, יג) כתב: כל מקום שאתה מוצא זנות וע"ז, אנדרלמוסיה באה לעולם, והורגת טובים ורעים, ע"כ. דבר זה הוא מכה נוראה, יש כאן הסתר פנים נורא; וזו מכה אשר מחשיכה את העינים מלראות; מי מכה אותנו, מדוע הוא מכה, עבור איזה חטא אנו נענשים, כמו שאומרים בסליחות: "מרח דבשמיא לך מתחננ עשיק אנן ובחשוכא שרינן"...

הקב"ה פונה אלינו דרך היסורים ואומר לנו דבר-מה, אבל אין יודעים מה הוא מדבר ולמי הוא מדבר, ואין עוד נביא ולא אתנו יודע על מה ולמה. "הן בקדושי לא יאמין ושמים לא זכו בעיניו, אף כי [כל שכן] נתעב ונאלח [מעורבב רש"י] איש שותה כמים עוולה" (איוב טו, טז).

אולם בודאי, ללא כל ספק, תחילה לכל בירור על מה עשה ה', צריכים לשוב בתשובה, להרבות בתשובה וחרטה וקבלה לעתיד, וגם להתפלל על כל כלל ישראל שישונו בתשובה שלימה, ולצעוק להשי"ת מעומקא דליבא: השיבו ה' אליך ונשובה! ומי יודע ישוב ירחם עלינו, יכבוש עונותינו וישליך במצולות ים כל חטאתינו, ויאיר פניו אלינו ככמי קדם ונושעה.

הנאמר בדור ההפלה, מפרש הוזה"ק באריכות שעולה על הערב-רב, ומאריך שם בפרטים רבים שבעוה"ר נתקיימו בנו, על כל צעד ושעל, מה שנעשה בזמננו ה' ירחם.

כי לא תשכח - בדורנו

אמנם מצד שני נתקיים בנו ב"ה "כי לא תשכח מפי זרעו" - התורה הק' מסיגי מפי הגבורה נמצאת בדינו. ואכן נתרבה מאד לימוד התורה בישראל, הישיבות, בתי כנסיות ובתי מדרשות מלאים בלומדי תורה, וכן גם נדפסים ספרים קדושים נפלאים רבים לאין ערוך, בנגלה ובנסתר, הלכה ואגדה, ספרי מוסר וחסידות -

”הסתר גדולה ועצומה מאד מתלווה לאור זה, ומלחמה גדולה וכבדה ניטשת בין הקדושה לסטרא אחרא. אי לכך כל אחד ואחד מעמנו, מצווה על "תנו עוז לאלקים"

שריבוי ספרים כזה לא היה מיום שהיה ישראל לגוי ומיום שניתנה תורה לישראל.

וכן ב"ה מצות נתינת צדקה נתרבתה ועצומה מאד, וגם זה בכלל חיווק התורה ולומדיה, כי בדרך כלל היא צדקה למען התורה ועוסקי התורה ומקיימי מצוותיה.

ומי יודע כיצד היינו מתקיימים בלא כל אלו. כי כתובים מפורשים הם: (ירמיה לג, כה) "אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמת" וכן (משלי י, ב) "צדקה תציל ממות".

אבל בעו"ה גם ההסתרה גדולה ועצומה מאד, ומלחמה גדולה וכבדה ניטשת בין הקדושה לסטרא אחרא. אי לכך, מצווה כ"א על "תנו עוז לאלקים" (תהלים סח, לה) - על ידי חיווק וביצור יסודי הדת, לתקן ולשפר ולהוסיף חיל לקדושה בכל מה שאפשר, אשר בזה משפיעים טובה וברכה לכל העולם כולו.

קדושת בית הכנסת

בוזה"ק מובא שכאשר נבנה בית-כנסת או בית-מדרש כאן למטה, נבנה כנגדו בית-כנסת ובית-מדרש למעלה. וכאשר מתאספים בו ציבור מבני ישראל המתפללים ומהללים ומשבחים בפסוקי דמורה, ואומרים קדיש וקדושה ואיש"ר וקוראים בתורה - אזי המלאכים החברים בבית הכנסת שכנגדו למעלה, עושים תיקונים גדולים

מבלה ומבלבל ומוריד

על נבואת ישעיהו הנביא "וחכיתי לה' המסתיר פניו מבית יעקב וקויתי לו" (ישעיה ח יז) פירש"י הק': "אין לך נבואה קשה מיום שאמר משה ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא" (דברים לא, יח). עולמנו עלמא שפילה הדין מלא בכאבים ומיצרים ברוחניות ובגשמיות - אבל הנבואה הקשה מכל, היא אותה נבואה בה נאמר "ואנכי הסתר אסתיר פני", ומסיים רש"י: "ואף בו ביום הבטיחם כי לא תשכח מפי זרעו" (שם לא, כא).

אין ספק כי פסוק זה, כמו שמפרשו רש"י [הן על גודל ההסתרה והן על התקוה הגדולה], נאמר ממש לזמננו זה הנוכחי; אשר מצד אחד אנו שרויים בהסתר פנים וחשכות נוראים ומבהילים כבימי דור המבול ודור ההפלה. כפי שמובא מרבי צדוק הכהן מלובלין ועוד ספה"ק, שבעקבתא דמשיחא ירדו שוב לעולם דור המבול ודור ההפלה רח"ל.

ומהו "מבול" מפרש רש"י (בראשית ו יז): 'מבול' - שבלה את הכל - שהכל נרקב ונבאש מפניו. 'מבול' - שבלבל את הכל - שהביא בלבולים וערוב הדעת קשים לעולם. 'מבול' - שהוביל את הכל מהגבוה לנמוך.

והדבר פשוט שלא רק המבול עצמו הביא את כל החורבנות וההרס הללו, אלא גם העוונות שבעטים בא מבול לעולם - מביאים הרס נורא כזה לעולם ברוחניות ובגשמיות: 'שבלה את הכל' - שהכל נעשה בלוי ורקוב, שאין מרגישים שום חיות בעבודת ה'. 'שבלבל את הכל' - בלבולי המוחין קשים כאלה, שהיא מכת מדינה של כל אחד ואחד. ו'שהוביל את הכל מן הגבוה לנמוך' - העוונות של דור המבול הורידו את עולמינו כל כך נמוך, נמוך מאד מאד, ה"י.

דור המבול ודור הפלגה

ונוסף גם הוא על שונאינו, מכשלה נוראה בדמות כלי משיחית, פרי הטכנולוגיה החדשה, כלי מלחמה שונים ומשונים רח"ל, מעשי ידי הסט"א וחילותיו, המטמאים גדולים וקטנים רח"ל. ולדאבון ולמגינת הלב נפשות רבות ויקרות מעם ישראל ניצודים והולכים כצאן לטבח על ידם רח"ל, כאשר עינינו רואות וכולות. ואלקיהם של אלו שונא זימה הוא.

געוואלד, געוואלד! "עד מתי אלקים יחרף צר ינאץ אויב שמך לנצח" (תהלים עד י). והמלבי"ם מוסיף: "הכי יהיה זה לנצח חס ושלום?!" הלא נצח תאכל חרב כלי המשחיתים הללו?!!

כמו כן רוח דור ההפלה ג"כ ירד לעולמנו, ונהפך לדור של אפיקורסות ומסיתים ומדיחים, כפירה ואפיקורסות על ה' ועל משיחו.

את הפסוק "ונעשה לנו שם" (בראשית יא ה)

העיקר שאזכה להיות מהדופקים

ב"ה יום ה' כ"ו אלול תשכ"ח ירושלים עיה"ק ת"ו

על מכתבך האחרון לא עלתה בידי להשיבך בפרטיות, וסלח לי מאד.

הנני מברך אתכם בכתיבה וחתומה טובה ומבורכת, בשפע גשמי ורוחני, ולחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו, ולראות בטוב ה' וישועת כל ישראל הכלל והפרט, ובביאת יגון בקץ הפלאות במהרה דידן אמן.

הדורש שלומך וטובתך והצלחתך ומקוה לראותך בלב ונפש חפצה

יעקב מאיר בן ח' דינה

אל ידידי חביבי טוב עין והוא יבורך... שליט"א עם כל אשר אתו ועמו ה' עמהם לעולם יחיו ויתענגו על רוב שלום.

אחדשה"ט כיאות ומקוה לשמוע אך טוב. הטרדות מתרבות אין לך יום שאין טרדתו מרובה משל חבריו.

"אריה שאג מי לא יירא" (עמוס ג, ח) "אריה" ר"ת אלול ראש השנה יום הכיפורים. הימים הנוראים סמוכים מאד, ועדיין אני רחוק מהשי"ת הרבה, ה' ירחם, וכדל וכרש אני לפניו יתברך - פשוטו כמשמעו, כהתחלת נוסח הסליחות "כדלים וכרשים דפקנו דלתך". והעיקר שאזכה להיות מהדופקים דלתיו ולפתוח לי שער כאשר פותחים להדופקים בתשובה באמת.

שלום בין ישראל לאביהם שבשמים

ב"ה כ"ד אלול תשל"א ירושלים עיה"ק ת"ו בב"א

עיקר תיקון העולם הוא שלום בין ישראל לאביהם שבשמים, עד שיתקון כל העולם, שיהיה העולם הזה אחדות אחד עם כל העולמות העליונים, וכל בחי' של שלום, היינו שאיש ישראל מבטל דעתו לדעת קונו - זה חלק מזה התיקון הנפלא.

[...] ומובן מה שכתב ברש"י ובתרגום על "ה' עז לעמו יתן" (תהלים כט) - שהקב"ה נתן לעמו תורה. וזה שמסיים "ה' יברך את עמו בשלום" (שם). כי גם התורה נקראת שלום.

וכתיבה וחתומה טובה לנו ולכל ישראל לשנה טובה ושנים טובות בכל משאלות לבבנו לטובה ולברכה וחיים

הדו"ש וטובתך בלב ונפש הפיצה.

יעקב מאיר שכטער

לכבוד ידיד נפשי ולבבי היקר ר'... עם אשר אתו ועמו ה' עמהם לעולם יחיו ויתענגו על רוב עוז ושלום.

אחר דרישת שלומכם הטוב באוות נפש.

כבר מזמן שלא הגיעני מכתב ממך, באופן שאין לי כמעט מה לכתוב לך

והנכון, כי מה יש לבשר-ודם לחשוב ולהתבונן ולהתעניין כעת לפני הימים הנוראים כי אם הבחינה מה שכתוב "אשמעה מה ידבר הקל ה' כי ידבר שלום אל עמו" היינו שלום בגופינו וממונינו ותורתנו, וגם אנו בכלל זה. והרבה מאד כלול בבחינה זו, כי "לא מצא הקב"ה כל מחזיק ברכה לישראל אלא השלום" (סוף עוקצין). וגם כל פגם ומרידה במלכות שמים זה בחי' היפך השלום. כי

נפשות חסידיו | סיפורים ולקחיהם מאת מו"ר שליט"א

הדבר בידם, יסעו להשתטח על קבר הרשב"י במירון - חרף הקושי שבדבר שהנסיעה באותם הימים התנהלה על חמורים במשך כשבוע ימים - ויעסקו שם בהודאה להשי"ת על ישועתם.

ואמנם בחסדי השי"ת עלה הדבר בידם וניצלו מהגזירה. חכם שאול קיים מיד את נדרו ונסע למירון, שם שפך את שיחו ונתן הודאה להשי"ת על הצלתו. ואילו חברו, כדרך שאין בעל הנס מכיר בנסו, התעלם ושכח מנדרו.

וראה זה פלא כעבור תקופה קיבל הלה צו התגייסות בשנית. ללמדך שאלמלי הקב"ה עוזרו אין פעולתו שווה מאומה.

בימי נעורי התגוררנו בבתי מחסה. דר שם יהודי ת"ח מופלג, מחשובי אחינו הספרדים, בשם חכם שאול שרבני זלה"ה. פעם שמעתי אותו מספר לאחד סיפור שקרה עמו, היה זה בימי שלטון התורכים בארץ.

חכם שאול וחברו קבלו צו גיוס לצבא התורכים. הדבר נפל עליהם כרעם ביום בהיר, כי התגייסות לצבא היתה כרוכה בסכנות נוראות ברוחניות ובגשמיות גם יחד.

שני החברים נתוועדו ודנו כיצד להיפטר מהגזירה, עד שעזרם השי"ת ומצאו דרך שיתכן שעל ידה תצמח ישועתם. הם קבלו על עצמם שאם אכן יצליח

אין בעל הנס מכיר בנסו

עונג גדול הוא לנו לשבר את התאוות בעת תקפם ולהתגבר להחזיק בהבורא עולם בעת העלמו

ניצוץ אחד! | ניצוץ קודש ממאמרי ומכתבי מוריני שליט"א